

[Maisted.]

der skulle være et overskud for en stor virksomhed med den skatteprogression, vi har, så er dette jo en direkte dårlig forretning for de store jordbesiddere. Jeg giver hr. Erhard Jakobsen fuldstændig ret i hans betragtninger om beskatning i øvrigt.

Fru Aase Olesen var bekymret over, at fremskridtspartiet skulle få vedtaget lovforslaget. Det betyder altså, at hvis der kommer et lovforslag med god mening, så mener fru Aase Olesen, at man skal stemme imod. Vi havde dog ikke den opfattelse, da vi sammen kunne stemme om ændring af loven om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner. Jeg synes, det er en mærkelig opfattelse. Skal vi ikke lade indholdet af lovforslagene være afgørende for, hvordan vi stemmer?

Jeg håber, at fru Ritta Ahm vil ændre opfattelse, for der er ikke tale om nogen asocial indstilling i dette forslag; der er tale om en offentlig besparelse på 400 mill. kr., der rundt regnet forbruges hver dag af det offentlige.

Formanden:

Der er foreløbig indtegnet yderligere 6 talere. Jeg henstiller, at man fatter sig så kort, som man finder det muligt.

Erhard Jakobsen (CD):

At hr. Sigsgaard ikke ved, at Mørkhøj ligger netop i Gladsaxe, skal jeg lade gå upåtalte hen. Men derimod kan jeg ikke lade gå upåtalte hen, at man vover sig ind i en diskussion om disse ting uden at have undersøgt ganske nøjagtigt: hvordan virker i en kommune en højere grundskat i forholdet rig-fattig? I de 16 år, jeg var borgmester i Gladsaxe, lod vi det undersøge fra år til år, og vi kom hver gang til samme resultat, nemlig at ved at flytte skatterne over fra ejendomsskatter til indkomstskatter, kom vi til at ramme dem hårdest, der havde mindst indtægt i kommunen, såvel ejer som lejer — man må ikke glemme, at også lejerne betaler grundskat, de ser bare ikke noget til det, for den ligger i huslejen. Det er en undersøgelse, hvis resultat vi har fastslået år efter år, og jeg kan til trøst for hr. Sigsgaard og andre nævne, at netop da jeg gik af som borgmester, røg grundskyldpromillen straks i vejret. De konservative

stemte for, fordi de havde opdaget, at det betød, at manden med den store indkomst og den store villa slap billigere i indkomstskat, idet han jo kan trække sin grundskat fra på selvangivelsen.

Det er det, man ikke vil indse, og så står man her i dag og taler om, at indkomstskatterne bliver meget større. Overser man da fuldstændig, at hvis man letter grundskatterne med et beløb på nogle hundrede millioner kroner, så vokser indkomstmassen med dette beløb, og det vil sige, at personskatten allerede af den grund vokser med ca. 50 pct., hvis vi regner med 50 i gennemsnitlig trækprocent.

Jeg beklager, hvis medlemmer af dette ting tager stilling til sagen uden at have sat sig ind i hele skattemekanismen, sådan som den fungerer ude omkring, og som den er selvfølgelig for de folk, der har med det at gøre.

Alt dette med at hive det sociale ind i dette problem er hykleri. Det har intet med noget socialt at gøre. Det at hive en lille flok godsejere frem er fuldstændigt hykleri. Hvis den godsejer, der får foræret disse 100.000 kr., ikke sørger for at få dem investeret, kommer han jo til at betale indkomstskat af dem. Derfor er det da klart, at vil man fremme investeringerne, gør man det altså ad den vej; det er ikke godsejerens privatforbrug, der kommer til at stige, for så kommer han uundgåeligt til at betale skat.

Jeg gentager beklagelsen af, at vi nok ikke når at få gjort noget ved den kommunale grundskyld. Det er så meget mere beklageligt, som det er tydeligt, at der ude i kommunerne er en tendens til ikke at søge større indtægter gennem indkomstskat, for det er vældig upopulært, og så falder man over grundskyldpromillen og giver den en tak til, og det vil man måske føle sig særlig inspireret til, når dette forslag bliver vedtaget.

Det er ikke nogen opfordring til ikke at vedtage det; jeg tror bare, vi alligevel skal prøve til efteråret at få vedtaget en lov om, at der er loft over grundskyldpromillerne i 1976-77, og derefter er det på tide, at vi gør os fri af hele dette menageri, der hedder grundskyld. Det giver et par milliarder kroner i statens og kommunernes kasser, men den ene milliard betaler man jo tilbage igen, fordi de to milliarder må trækkes fra, og